

Is the cup half full, or is it half empty? Do you see dark clouds or silver linings? The life of faith has no room for pessimism and cynicism.

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- **Shelach** (שלח | Send)
- **Torah:** Numbers 13:1-15:41
- **Haftarah:** Joshua 2:1-24
- **Gospel:** Mark 10:1-45

A Different Spirit

The LORD spared the children of Israel, but He punished them by consigning them to forty years of wandering in the wilderness. He declared that they would never see the Promised Land that they had rejected. Instead their bodies would be buried in the wilderness. Their children, however, would be privileged to enter the land.

Even Moses, Miriam and Aaron were included in the doom. Only Joshua and Caleb were given permission to enter the land. The LORD said that Caleb would be allowed to enter the land because he had "a different spirit" (Numbers 14:24).

The different spirit of Caleb is evident from his report about the land. He and Joshua had seen the same Canaanites, the same fortifications and the same difficulties as the other spies but had come to a completely different conclusion. The other spies saw those things as obstacles. Caleb and Joshua saw them as opportunities for God to demonstrate His glory. You may have heard someone say, "I'm not a pessimist, I'm a realist." The inference is that an optimistic person is not realistic. Accordingly, the only honest and correct way to view the world is to point out the deficiencies, difficulties and inevitable failures. For the "realist," that is the real world.

There is nothing special about having a realist-attitude. Anyone can point out problems. Everyone can criticize. It takes no talent to be a naysayer. Maybe you know someone who is a rigid realist. Such a person is usually not very realistic at all. Instead a person like that demonstrates a marked tendency to emphasize the negative, ignore the positive and disregard miracles. To that person, answers to prayer are mere coincidences. Words of encouragement are irritating. Behind the veneer of cynicism is a life of dark self-absorption and self-pity.

The ten spies were just such realists. They assessed the situation in terms of their own reality—a faithless reality. From that perspective, things looked pretty dismal. A quick march back to Egypt was probably the best solution.

Is de beker half vol, of is ie half leeg? Ziet u donkere wolken of lichtende randjes? In het geloofsleven is geen plaats voor pessimisme en cynisme.

TORA GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- **Shelach** (שלח | Zend)
- **Tora:** Numeri 13:1-15:41
- **Haftarah:** Jozua 2:1-24
- **Evangelie:** Marcus 10:1-45

Een Andere Geest

De HEERE spaarde de kinderen van Israël, maar Hij strafte hen door hen over te geven aan veertig jaar zwerven in de woestijn. Hij verklaarde dat ze nooit het Beloofde Land, dat zij hadden verworpen, zouden zien. In plaats daarvan zouden hun lichamen worden begraven in de woestijn. Hun kinderen zouden echter bevoorrecht zijn om het land in te gaan.

Zelfs Mozes, Miriam en Aäron deelden in de ondergang. Alleen Jozua en Kaleb kregen toestemming om het land in te gaan. De HEERE zei dat Kaleb het land zou mogen binnengaan, omdat hij "een andere geest" had (Numeri 14:24).

De andere geest van Kaleb blijkt uit zijn rapport over het land. Hij en Jozua hadden dezelfde Kanaänieten, dezelfde vestingwerken en dezelfde moeilijkheden gezien als de andere spionnen, maar waren tot een heel andere conclusie gekomen. De andere spionnen zagen die dingen als obstakels. Kaleb en Jozua zagen ze als kansen voor God om Zijn heerlijkheid te tonen. Misschien hebt je iemand al eens horen zeggen: "Ik ben geen pessimist, ik ben een realist." De conclusie is dan dat een optimistisch mens niet realistisch is. Bijgevolg is de enige eerlijke en correcte manier om de wereld te bekijken, met te wijzen op de tekortkomingen, moeilijkheden en onvermijdelijke mislukkingen. Voor de "realist" is dat de echte wereld.

Er is niets bijzonders aan een realistische houding hebben. Iedereen kan op problemen wijzen. Iedereen kan bekritisieren. Het vraagt geen talent om een nee-zegger te zijn. Misschien ken je iemand die onveranderlijk realist is. Zo iemand is meestal helemaal niet erg realistisch. Hij is veeleer iemand die van een sterke neiging getuigt om het negatieve te benadrukken, het positieve te ontkennen en wonderen te veronachtzamen. Voor zo iemand zijn antwoorden op gebeden louter toeval. Woorden van bemoediging zijn irritant. Achter het finere van cynisme schuilt een leven van donker egocentrisme en zelfmedelijden.

De tien spionnen waren net zulke realisten. Zij beoordeelden de situatie in termen van hun eigen werkelijkheid - een realiteit zonder geloof. Vanuit dat perspectief, zag het er vrij somber uit. Een snelle mars terug naar Egypte was waarschijnlijk de beste oplossing.

Caleb and Joshua were a different kind of realist though. To them, reality was not as big as God. They assessed the situation in terms of a reality that encompassed faith. The difference between Caleb's spirit and the spirit of the ten spies is the difference between seeing life through the eyes of faith or faithlessness.

The optimist says the cup is half full. The pessimist says the cup is half empty. The man of faith gives thanks that the cup is half full, and he marvels that God will either make the half cup sufficient to meet the need or miraculously refill the whole cup.

People say, "Every cloud has its silver lining." The pessimist sees the cloud. The optimist sees the silver lining. The man of faith sees the cloud and the silver lining both. He gives thanks to God who made the cloud, provides the rain, and clears the sky. Caleb's different spirit is something we should all strive to attain. To be a person of faith is something extraordinary.

Kaleb en Jozua waren echter een ander soort realist. Voor hen was de werkelijkheid niet zo groot als God. Zij beoordeelden de situatie in termen van een realiteit die geloof inhield. Het verschil tussen de geest van Kaleb en de geest van de tien spionnen is het verschil tussen het leven zien ofwel door de ogen van geloof ofwel door de ogen van ongelof.

De optimist zegt: de beker is half vol. De pessimist zegt: de beker is half leeg. De man van geloof dankt dat de beker halfvol is, en hij verwondert er zich over dat God ofwel de halve beker voor de behoefte voldoende zal laten zijn ofwel op wonderbaarlijke wijze de hele beker zal vullen.

Mensen zeggen, "Iedere wolk heeft een lichtend randje." De pessimist ziet de wolk. De optimist ziet de lichtende rand. De man van geloof ziet zowel de wolk als de lichtende rand. Hij dankt God die de wolk maakte, voor regen zorgt, en de lucht zuivert. Kaleb's andere geest is iets waar we ons allemaal naar moeten willen uitstrekken. Iemand van geloof zijn, is iets apart.